

пепель, и отъ други много; защо тѣжко сѣдници съ своето зло поступанѣ възмущавать правителството, и потѣпковать му честьтъ.

Тежко и горко на онова общество, въ което ся є загнѣздиль злонравенъ и развращенъ судія, който гледа само да граба, да соблазнява и да огорчава добродѣтелныте: за тѣкова общество свободно можа да реча, че є подобръ да є въ нѣкоя пустыня между найдивы зверовы, а не да ся управля одъ тѣкѣвъ злонравенъ и сребролюбвъ судія: защото є тежко да ся тѣрси помощь отъ оногова, който не послѣдова правдѣтъ и не наблюдава длѣжностѣ, която му є владѣтельтъ наложилъ. Съкой судія треба да сѣди право, да избѣгава одъ пороцыте, и да бѣде украсенъ съ добродѣтель, за да ся угледа поданникатъ на него, кѣто на чисто и непритворно угледало; защо намѣреніето на нѣговото званіє є, да расправля сумнителны распры, да покровителствува слабыте, и да побѣждава и смирява силныте; съ єдиж рѣчь, да послѣдова примѣратъ на безсмертнаго Лукіаника, който кѣто є управляль Консул-